

[Olufson.]

maal under Overvejelse og prøvet paa at faa en Løsning deraf. Det er nu lykkedes at opnaa Enstemmighed om denne Bevilling, og jeg skal da paa Udvalgets Vegne anbefale den.

Under Ændringsforslag Nr. 114 og 115 stiller et Mindretal Forslag om at bevilge 5 000 Kr. til Afholdsorganisationerne til Oplysnings- og konsultatorisk Arbejde. Paa selve Budgettet er der opført en Bevilling paa 5 000 Kr. til en Ædruelighedskonsulent, der skulde sortere under Staten. Denne Bevilling er Imødekommen af et gammelt Ænske fra Afholdsbevægelsens Side, et Ænske om, at der fandtes et Organ, hvor man fra alle Sider kunde indhente de Oplysninger, som er nødvendige til Alkoholtrafikens Bekæmpelse. Man kan sige, at der er Steder nok, hvorfra Oplysningerne kan komme, men hvad enten de kommer fra det ene eller andet Sted, er de dog mere eller mindre farvede. Derfor har det været og er det Afholdsforeningernes og Afholdsorganisationernes Ænske, at denne Sag sorteres under Staten, og jeg maa som Følge deraf anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslagene under Nr. 114 og 115.

Pinholt: Ændringsforslag Nr. 114, som er stillet af Venstre sammen med de Konservative, gaaende ud paa, at der bevilges 5 000 Kr. til Landsforbundet af Afholds-selskaber til Oplysnings- og konsultatorisk Arbejde, er stillet, fordi man fra disse Partiers Side ikke ønsker, at der oprettes et nyt Statsembede. Naar først man har faaet en saadan Mand anbragt i Indenrigsministeriet med Kontor o. s. v., saa ved man, at det hele har en Tilbøjelighed til at vokse. Men det er ikke den eneste Grund til Fremsættelsen af vore Ændringsforslag. Vi tror nemlig, at Bevillingen vil gøre meget større Gavn, naar Afholdsforeningerne selv kan administrere den og benytte den paa den Maade, de anser for bedst. Jeg kan ogsaa sige, at fremragende Afholdsledere har sagt til mig, at de foretrækker den Ordning, vi her stiller Forslag om, for den af Ministeren foreslaaede. Jeg skal derfor anbefale det høje Ting at stemme for Ændringsforslagene Nr. 114 og 115, hvorved man nedstemmer Forslaget om en Ædruelighedskonsulent, sorterende direkte under Indenrigsministeriet.

Korsgaard: Som allerede nævnt af det ærede Medlem Hr. Pinholt er Ændringsforslagene under Nr. 114 og 115 stillet af Venstres og det konservative Folkepartis

Repræsentanter. Jeg kan i det væsentlige give den Motivering for Fremsættelsen af Ændringsforslagene, som det ærede Medlem er fremkommet med, min Tilslutning. Jeg vil dog gerne tilføje, at hele Afholdssagen i dette Land efter min Mening maa hvile paa Frivillighedens Grund, og under Hensyn til den Lovgivning, vi nu en Gang har om stærke Drikke, ligger det efter mit Partis Opfattelse — i hvert Fald et stort Flertal indenfor mit Parti nærer en saadan Opfattelse — saaledes, at der ikke er nogen Grund til at paatrykke en Mand et bestemt Stempel med Hensyn til, hvad der skal siges paa dette Omraade. Vi mener, at saavel Den personlige Friheds Værn, der jo, som bekendt, er Udtryk for en anden Opfattelse af Afholdssagen, som Afholdsbevægelsen selv bør administrere de Beløb, de paa den ene eller anden Maade i Form af private eller offentlige Tilskud faar fat i. Saadan som Situationen ligger, idet Ædrueligheden her i Danmark dog formentlig maa siges at være saa stor, som man nu en Gang saa nogenlunde kan vente, at den bliver, maa vi mene, at dette ikke er et Spørgsmaal, Staten som saadan ved en bestemt Persons Udnævnelse i særlig Grad skal tage sig af.

Det er blot denne Tilføjelse til det ærede Medlem Hr. Pinholts Motivering af Ændringsforslaget, jeg gerne har villet gøre her.

H. C. Hansen: Jeg vil gerne give min Tilslutning til den af den ærede Ordfører fremsatte Motivering for at stemme for Ændringsforslaget vedrørende Uddannelse af Ledere til Idrætsforbund.

Hvad der nærmest kalder mig frem, er dog Bevillingen paa 5 000 Kr., der foreslaas stillet til Raadighed til Udnævnelse af en Ædruelighedskonsulent. Det ærede Medlem Hr. Pinholt mente, det var langt bedre at gøre det under den af Partiet Venstre foreslaaede Form, gennem en yderligere Bevilling til Afholdsselskaberne, som saa selv kunde udnævne denne Konsulent. Jeg tror imidlertid, det er urigtigt at gøre det paa den Maade, fordi en saadan Konsulent ikke vil kunne opfylde sin Mission paa en Maade, der er i Overensstemmelse med Forudsætningerne for hans Ansættelse.

Denne Konsulent maa nemlig staa i videst muligt Omfang uafhængigt til begge Sider, baade overfor Afholdsbevægelsen og overfor den Retning, som er Modstander af denne Bevægelse. Der indgaar jo til Indenrigsministeriet en Mængde Sager og Spørgsmaal, som der maa tages Stilling til